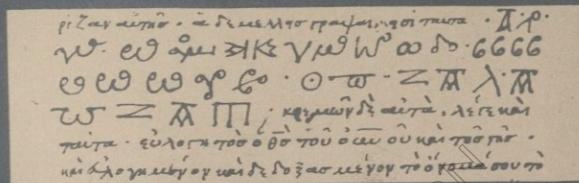

PLANCHE II

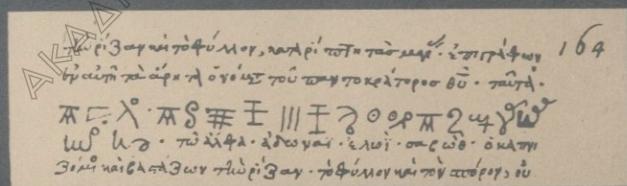
Cod. Vatican. gr. 952.

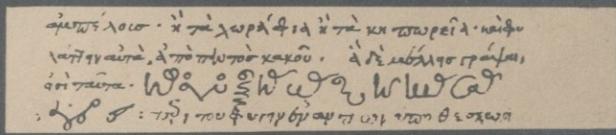
Nº 1.

Nº 2.

Nº 3.

Nº 4.

809d.

Thaumia
(Maxima quoniam adfana in opere)

De Paeonia.

Ahinc triennium Fredericus Pradel in libro:
„Griechische und Süditalienische Gebete, Berchwörungen
und Rezepte des Mittelalters.“ Giessen, 1907
(Religionsgerichtliche Versuche und Vorarbeiten. III, p. 28-31;
editio breven tractatum

„Epunvia tūr Thioriar.,
orunvitque (p. 112-116) commentario docto illo quidem et
magno, sed ad perspiciem tam veram illius libri
indolem, ex quo id capitulum ab homine quodam Byzantinio excerptum est, parum fructuoso.

Atque in eo mihi maxime errare videtur, quod pro rur neglectum sit,
quae A. Thumb de aetate imprecationis paenitiae (p. 144 „in den recht
stark archaisierenden Gebeten“) egregie coniecit, tam parum indiciorum
illorum atque vestigiorum ratione habita quae longe altiore aetate
ten redolere neminem fugere potest, atque omnino ignorato arte
illo vinculo, quo Anonymus iste cum capitulo quodam
Cyranicum Hermeticum (p. 135 ed. Mely) cohaeret, capi-
tulum illud decimo sexto p. Ch. in saeculo atque in Crete seu
Sicilia insula scriptum. Hoc solius Hermetis hic paenitiae,
quippe quae ab ipso hominibus donata (cf. infra 2. 483) sit,
inditum est (l.c., p. 29. 26), invocatur paenitiae ibid.

ut in Cyranid. ed. Mely p. 10, 19 vicit appellatur

Αἴναιαρά τοῦ Θεοῦ ἄραστα, τοῦ Θεοῦ βορυφόρη γῆ
ἀνδρῶν διατήσιος εἰπούστη τοῦ θεοῦ,
sed etiam nonnunquam verbenerit Επουνιατή θιοιαν
Cyranidibus p. 13 s. correntit.

Denique totus ordo atque indoles per multorum capitulo primi
libri Cyranidum idem est atque „Epunvia tūr Thioriar.“
ut non possit non concedere excerptum illud a Frederico Pradel
editum quaqua via fluxisse e Cyranidibus.

Haec vero ita re habere manifesto apparet ex capitulo quodam inedito
ex codice Vaticano Graeco 952 s. XIV excerpto, cui artissi-
manum cum Cyranidibus necessitudinem intercedere in apparatu
critico adnotari.

Ex Codice Vaticano
Graeco 952
Excerptum
In Catalogo
Codicum
Astrologorum
Græcorum
Tom. VIII Part II
Berlin 1911
2. 166-171
Josepho Heeg:
(Edita ab -)
Hermetica.

(audiorum)

Absterit omnibus rebus christianis, quibus imprimis tractatur Pradelianus
pristina natura perturbata est quasi obliterata, haud difficile est cognoscere utrumque capitulum auctiognum exceptum erre-
ex magico quodam libro Hereticorum de plantis, qui sine
ulla dubitatione retinctor est quam Cyranides quales quidem nunc
in manibus tenentur et quo ignotus Cyranidum compilator Byzan-
tinus primo loco uruit est.
Pluribus de Cyranidum Hereticarum origine atque indecedirrerant
proprietate in Philologo.

[F. 162.]

Під час заснування на борту підводного човна.

Παιώνια δὲ εἴρηται διὰ τὸ τὸ Παιώνια αἰτοῦ εἰρηνικά, ἡ τοι
τελεούμενη λέξης αἱ τοῦ πρὸ ταῦτα βίβλοι ἀρχαῖς παρθένη,
τοῦ δὲ θεοῦ. Εἰ μὲνον Σελήνης ποίησεν εὐρὺ παιώνιαν, ορ-
θοῦ δὲ αὐτῶν περιφάνειαν ἐπειδήποτε, η τούτοις δυνατόν ποίησαν, οταν
εποιεῖ δὲ οὐδεὶς παιώνιαν Παρθένη Ζωή.

Την ολα δι δουται περι τον "Ερυθρα" ορογ⁷⁾ περι τα Ταυροφύλα
και τη Βαβυλώνα και περιτην μετ περι την
Θράκην και πέρα Γαδίσ⁸⁾ και Αιγαίου νότων.

~~Φύσεις δι γνώσσαις τοπεῖται, ἀλλὰ τοσανταὶ οὐκ εἰσιν αὐτοίς
διάφεροι οὐδὲ τοσαὶ πλευραὶ τοῦ θόρηκτοῦ στοιχείου τοῦ Ιουδαίου
παρέποντες τούτοις τοῖς προστίθενται παραπομπαίς. οὐδὲ τοσαὶ πολλαὶ~~

2) ante nauria add. cod.: *Tipi nauriar tür xunuvidor* (cf. "Caro", de Vir. Herbar., v. 151 ed. M. Haupt, "Opuscula" II. p. 483 et Cyran. 13.1) *tür zəkuvular* (cf. Cyran. p. 40, 27) uasofanr, deleri.

7) τὸν ἐπωνύμοντ] τὸν νεώνυμον τον, corr Cunohl, fortasse τοι
Αἰνούντος

13) γενυδεα-μηχανο] cf. Cyran. p. 13, M. S.: τὰ γάνθιστα πομπίγαρα εστιν
τρι-γενυδεα, τρι- μηχανεα.

(answrs)

Επειδή οι χαρδαίνοντες Σύριοι πέραν διάβημα ταῦτα. Χαίρ, Χαλκ,
Γιάπ, Λιάρ, Μαδάχ, Φαλ, [ff. 163] Φάρυ, Μελ, Σουλθάρ,
Μπερχάρ, Τιν, Λιάρ, Αχρούρ, Μοργουπάτ, Λιρχάρ, Ζαλφά,
Νώ, Πόδ, Σεύρφου, Σιλκο-, Νάρχ, Ταχά, Σίγχα, Μπεργκόν
Αρύ, ζεύρ, ζεύρη παντού.

16) पुरावृत्तिः] cf. Pradel, p. 30, b: पुरावृत्ति अन्यत्र नुपुण-स्पष्टता-

20) Δέρμα φίνεις] cf. Cyran. p. 21, 25: Λάβε ὅτι φίνεις δακοστας τρίχας
— πίστιον παιωνιας ταῦτα κληνούσθως.

21) Haec Hermetica ita biblior. ap. avatofū nurquam citari videtur. Clem.
Alex. „Strom.“, VT, 35 + II, p. 449, 5 stähl., conuenient librum quendam
Hermeticum ap. avatofū; sed hinc argumentum astronomicum quirre
videtur

(anoditic)

Ψήσιν διτάρ βοτανών θραύσα ταῦτα σημειωθέντα πάρα πολλοί εἰσιν
ποιεῖν ποιοντας ανδρόψυχην ἀλλάζουσιν τοις παρακαλεῖσ-
αντούσιοις.

Ο πατέρας αυτού είναι ο προσωπάρχος αγρού μακρινής περιοχής
διάσησας.
Ο πατέρας αυτού είχεται μετανάστη στην Κύπρο. Από την ομηρία της νότιας Εγγύης
ταξιδεύει στην Κύπρο. Ο πατέρας του είναι ένας από τους παλαιότερους.

(انواعی)

Ο οπόρος μεταφέρει πάντα πιστόφορον αργεῖν θλαστήρα γεννήσεων
διοίκηση. Η επίθεση την ρύγχην αποτελεί εργαχτικό πολί. Εργάζεται στην
γένεση πλήρους ο διανομέας της φρεγών από την ιατρική.

Ο πόρος χρησιμεύει στη βρετάνη, τη γαλλική γραμμή, τη γαλλική γαλλική
και στη βορειοανατολική Ευρώπη.

Ο βαρβάρος [f. 164] είναι ρύγχης που απορρίπτει τα γραμματάρια
και λέγεται από την αρχαία την κατανομή της Γραμματικής [Signa
magica, cf. tab. II, no. 3.] να ήταν Αλκα, Αδυνά, Σλινί, Ζαβανί.

Ο παντοφόρος ή βαρβάρος ρύγχης, το διόλλογον την παρέπεια, ούτε δεχεται
υπόθεσην στην πορειανή ταρτοποταρας προστατεύει την παντοφή
πομπών, σπινθερά δε αντείνει στηργάτη ή ζερά ή άλλα.

~~Κερατίδαίν~~ 8. Πριν συντάξεις.

Λαβείται το παντοφόρον παρόπιτη την αστεροβοτάνη ή περιπλόκων
καρπών σημείων ή αστερίων, στην περιοχή της κυναικίας, από την έπειτα,
την ανατολή της παράγα. Μέσω της περιπλόκων επιτάσσεται η χαρακτηρι-
στική ανθεκτικότητα της παντοφής.

~~Κερατίδαίν~~ 9. Τηρεί περιπλόκων παντοφή.

Λαβί ταυταράς ρύγχης ή παντοφής που έχει επιχειρηθεί
ταχαράς χερράς²⁵⁾ της χαρακτηριστικής ταυταράς περιπλόκων της
σημερινής της διάταξης. Επειδή ούτε ορθοπίτης ούτε από περιπλόκων
περιπλόκων ταυταράς έχει επιταχθεί στην παντοφή περιπλόκων από
διάφορη γενοτύπων. Τα δύο παντοφές χρειάζονται, η μια ταυταρά [Signa
magica, cf. tab. II, no. 4].

25) Λαβί - έπειτα [cf. Cyprian, p. 13, 14-16.. επειδή ούτε παντοφής
της σημερινής της διάταξης, η μια ταυταράς, την έχει παρατηθεί (cf. Cam.
de vir. her. v. 152: επειδή της διάταξης), πρέπει να την παρατηθεί
διωρατώντας την παντοφή την παντοφή της χρειάζεται, περιπλόκων
γενοτύπων.

25) χερράς: non intellego.